

Een WAAK & ZIE-ER in de kijker

We willen ook onze bestuursleden in de kijker zetten. Om de club draaiende te houden hebben we naast lesgevers ook bestuursleden nodig die de club op heel wat vlakken ondersteunt. Hun inzet is onbetaalbaar en onmisbaar.

Deze week plaatsen we **Pavell Vanneste** in de kijker

Ik ben Pavell Vanneste. Samen met Heidi woon ik in Deinze. Wij hebben thuis het gezelschap van de kat en het konijn van Heid's dochter.

Jouw hobby's zijn

Gaan toeren met mijn Harley vind ik zalig. Heidi achterop de moto en weg zijn we. Een ritje van maximum 100 km samen met mijn broer, daar kan ik van genieten!

Natuurlijk ben ik ook een hondenliefhebber! Ik kijk vooral uit naar Ice, de Hollandse herder van mijn dochter Jill. Ik ondersteun haar bij het trainen van haar hond, daar word ik gelukkig van!

Sinds wanneer ben jij lid van Waak & Zie?

In 1996 kwam ik bij Waak & Zie trainen met mijn Mechelaar 'Lady'. Lady was een pittig hondje met een sterk karakter. Ik heb met haar ook wedstrijden gelopen. Had ik toen de wijsheid die ik nu heb over honden, dan kon ik zeker meedoen met de top!

Na de dood van mijn eerste hond Lady zijn er nog rassen de revue gepasseerd: een Duitse herder (Mjorka), Canadese herder (Timo), labrador (Lucy) en een zwarte Duitse herder (Esca).

Met alle honden liep ik trainingen bij Waak & Zie. Ik heb veel van de verschillende rassen geleerd. Doorheen de jaren heb ik heel wat vrienden gemaakt. Na een poos hebben ze mij opgenomen als bestuurslid wat ik nu nog steeds ben. De taak die ik heb is vooral de kantine openhouden.

Daarnaast ben ik de man van het droogvoer voor de honden en sta ik ook in voor het onderhoud. Ik heb er mijn handen aan vol maar doe het graag. Bij de bende horen en onder de mensen zijn vind ik belangrijk.

Wat is de meest bijgebleven anekdote bij Waak & Zie?

We hebben al heel wat leuke tijden gehad bij Waak & Zie. De verbouwingen van de kantine, het draineren van de pleinen... ja zelfs tijdens die zware arbeid hadden we altijd veel 'leute'. Het weekend van de hond, de eerste keer buiten organiseren, was ook iets dat mij zal bijblijven. Ondanks dat het een gans weekend regende, stemden alle deelnemers voor het behouden van deze nieuwe buitenactiviteit.

Wat maakt jou blij?

Ik heb het moeilijk gehad met de problemen aan mijn knie. Ik had veel pijn en kon moeilijk stappen. Maar die problemen zijn na de operatie en revalidatie bijna helemaal opgelost. Daar ben ik echt blij om! Nu kan ik terug moto rijden.

Waar kijk jij naar uit?

Ik hoop dat ik met mijn knie nog lang kan verder werken. Want ik ben echt geen mens om thuis te zitten.

Waar droom jij nog van?

Ik hoop dat ik nog lang gezond mag blijven. En als ik mag dromen dan zou ik nog eens kiezen voor een reisje naar Griekenland. Als ik dan echt groots zou dromen dan zie ik me zitten in een huis dat volledig volgens mijn eigen gedachten is uitgewerkt.